కథా కౌముది

ఐస్ బాక్స్ బతుకులు

అనూరాధ(సుజల గంటి)

కౌముది - రచన నిర్వహించిన కథల పోటీ(2017)లో సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన కథ.

"అబ్బ రోజూ ఈ ఫ్రిజ్ లో కూడేనా?" అన్నాడు విసుగ్గా మోహన్

"ఏం చెయ్యమన్నారు? ఇద్దరం ఉద్యోగాలు చేస్తున్నాము. పొద్దున్న వంట మనిషి వండి వెళ్ళిపోతుంది. బైట పెడితే పాడయి పోతాయి. అందుకని ఫ్రిజ్ లో పెట్టుకుని వేడి చేసుకుని తినడం తప్ప మార్గం లేదు"అంది నమ్రత.

"పోనీ ఏ పూటకా పూట ఫ్రెష్ గా చెయ్యవచ్చుగా. అమెరికాలో లాగా ఇక్కడ కూడా వారానికి సరిపడ చేయించుకుని అదే తినడమెందుకు? దీనికేదైనా మార్గం చూడు నమ్రతా."అన్నాడు మోహన్.

"అమెరికా లో అలవాటై పోయింది కదా! వంట మనిషి రోజూ వచ్చి చేసినా దానికి రోజూ ఇన్స్ట్రక్షన్స్ ఇచ్చే ఓపిక నాకు లేదు.నువ్వు కావాలంటే చేయించుకో"అని నమ్రత లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

అమ్మ కూడా ఉద్యోగం చేసింది ఐనా ఎప్పుడూ ఇంట్లో అన్నీ వేడిగా చేసి పెట్టేది. చాలా రోజుల దాకా ఫ్రిజ్ ఉండేది కాదు. నాన్నగారి ఉద్యోగం స్టేటస్ పెరిగాక "అందరిళ్ళల్లో ఉంది మన ఇంట్లో కూడా ఉంటే బాగుంటుంది. అదీకాక ఎవరైనా ఇంటికి వస్తే కూల్ డ్రింక్స్ ఇవ్వడం ఇప్పుడు ఆచారమైపోయింది" అంటూ, అమ్మ వద్దన్నా, నాన్నగారు కొన్నారు.

చాలా రోజులు ఖాళీగా ఉండేది. "కరెంట్ వేస్ట్ నువ్వు పాతకాలపు దానిలా బిహేవ్ చెయ్యకు. కాలం తో బాటు మనమూ మారాలి.కూరలూ,పళ్ళూ ,పాలూ పెరుగూ అందులో పెట్టు" అని నాన్నగారు చాలా రోజులు పోరగా అమ్మ ఫ్రిజ్ వాడకం మొదలు పెట్టింది.

కొన్ని పనులు ఆమెకిష్టం లేకపోయినా భర్త మీద గౌరవమో?ప్రేమో?తెలియదు పాటించేది.

అప్పుడు పాలూ పళ్ళూ,కూరలూ ఐతే ఇప్పుడు దాని నిండా వండిన పదార్ధాలతో నిండి పోతోంది.

డాక్టర్లు జంక్ ఫుడ్,ప్రాసెసెడ్ ఫుడ్ వద్దన్నా డాక్టర్ల వాక్కు పక్కకు జనాల వాక్కు ముందుకు వచ్చాయి.

అప్పుడు ఆడవాళ్లకు వంట ఇష్టమైతే ఇప్పుడు బరువైపోయింది. ఆడవాళ్ళే ఎప్పుడూ వంట వండాలా?అన్నప్రశ్న అందరి మనసుల్లో నాటుకు పోయింది.

కానీ నిజమే ఇది వరకు ఆడవాళ్ళు వంట పని మాత్రమే చేసేవారు, కూరలు కూడా భర్త తెచ్చి ఇస్తే.

కానీ ఇప్పుడు ఉన్న రెండు చేతులూ చాలవు అన్ని పనులు వాళ్లకు.

ఫ్రిజ్ లో పెట్టిన భోజనం వేడి చేసుకు తినడం వచ్చాక ఆరోగ్యాల్లో తేడా వచ్చినా పట్టించుకునే పరిస్థితి ఎవ్వరికీ లేదు. కూరగాయలు కూడా కోల్డ్ స్టోరేజ్ లో పడేసి మార్కెట్ కు వస్తున్నాయి.ఏ పదార్థం చెడకూడదన్నా చల్ల పెట్టే గతి.

భర్తను మెల్లిగా చెయ్యెత్తి పిలిచింది మాధురి. పుస్తకం చదువుతున్న అతను అది చూడలేదు.

"హూ......"అన్న శబ్దానికి పుస్తకం లోంచి తలెత్తాడు కమలాకర్.

తనవైపు చూసిన భర్తను దగ్గరకు రమ్మన్నట్లు చెయ్యి ఊపింది. లేచి ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళాడు కమలాకర్.

ఆమె గొంతు బలహీనంగా ఉంది అందుకని ఆమె దగ్గర ఉన్న స్టూల్ మీద కూర్చుని చెవి ఆమె నోటి దగ్గర పెట్టాడు. ఆమె చెవిలో చెప్పిన మాటకు ఒక్కసారి షాక్ తిన్నాడు.

"నీకేమైనా పిచ్చా?వద్దు"అన్నాడు.

"నా మాట వినండి అవసరం రావచ్చు.కొంత డబ్బు పోయినా నష్టం లేదు"అంది మాధురి.

ఆమె చెపుతున్నది ఎంత వరకు సమంజసం అన్న ఆలోచన లో ఉన్నాడు కమలాకర్.

మాధురి అప్పటికి ఆరునెలల నించి హాస్పిటల్ కీ ఇంటికీ మధ్యలో తిరుగుతోంది. ఆమె రోగం ఫలానా అని అంతుపట్టకుండా ఉంది.అన్ని రకాల టెస్ట్ లూ చేస్తున్నారు.ఒకసారి ఒకరోగం ఇంకోసారి ఇంకో రోగం అని చెపుతున్నారు.ఆమె టెస్ట్ రిజల్ట్స్ డాక్టర్లనే తికమక లో పెడుతున్నాయి.

ఒంటి నిండా పొడిచిన సూది పోట్లతో విసిగి పోయింది మాధురి.

"అబ్బ ఈ నరకం కన్నా ఆ యమధర్మరాజు పెట్టే నరకం బాగుంటుందేమోనండీ"అన్న ఆమె మాటలకు కమలాకర్ దగ్గర సమాధానం లేదు.

"కొంచెం ఓపిక పట్టు మధూ మరి టెస్ట్ లు చెయ్యకపోతే వాళ్ళకు మాత్రం రోగం ఏమిటో ఎలా తెలుస్తుంది?"అన్నాడు.

హాస్పిటల్లో చెల్లించే ఫీజు కి తగ్గట్లుగా పొద్దున్న నించి వరసగా చదువుతున్న వాళ్ళు ఇంకా పై డిగ్రీ కోసం చదివేవాళ్ళు, ట్రైనీస్, ఆ పైన ట్రైనింగ్ లో ఉన్న నర్సులు అందరికీ ఒక ప్రయోగశాలలా ఉంది మాధురి శరీరం. ఏమడనడానికి లేదు. ఊర్లో ఉన్న పేరుప్రఖ్యాతులున్న హాస్పిటల్ అది. అక్కడ ఉన్న డాక్టర్లు ధన్వంతరీలన్న పేరుంది.

ఈ ట్రీట్ మెంట్ కి విసిగిపోయి చావును కోరుకుంటోందా అన్న అనుమానం కలిగింది కమలాకర్ కు.

మొదటి సారి హాస్పిటల్ లో పెట్టినప్పుడు పిల్లలు పరిగెట్టుకు వచ్చారు. కాస్త బాగుపడ్డాక సెలవు లేదని వెళ్ళిపోయారు. రోజూ అమ్మకెలా ఉందని ఫోన్లు చేస్తున్నారు.

మాధురికి కమలాకర్ కి ఇద్దరు పిల్లలు. ఇద్దరూ అమెరికాలోనే ఉన్నారు. మాధురి చెల్లెలి కొడుకు అమ్మానాన్నల కోసం అమెరికా వదిలి ఇండియా వచ్చేసాడు. మాధురికి కూడా తన పిల్లలు అలా వచ్చేస్తే బాగుంటుందన్నకోరిక. కానీ ఆ కోరిక పైకి చెప్పే ధైర్యం లేదు. చెపితే వాళ్ళు నో అంటే భరించడం కష్టం.

అసలు తను బతికుండగా వస్తారా పిల్లలు? అన్న అనుమానం రోజూ ఆమెను సతాయిస్తోంది.

మోహన్ ఆమె చెల్లెలు కొడుకు. వారానికొకసారి వచ్చి పిన్నిని పలకరిస్తాడు. తల్లి కోసం అమెరికా వదిలి వచ్చిన మోహన్ అంటే మాధురికి ఎంతో ప్రేమ. కానీ నమ్రతకు ఇష్టం లేదన్న విషయం ఆమెకు తెలియదు. భర్త తనమాట కాదన్నాడన్న నిరసన ఏదో విధంగా చూపిస్తుందని.

మోహన్ వచ్చినప్పుడు మాధురి చెప్పిన విషయాన్ని చెప్పాడు కమలాకర్.

"ఇందులో తప్పేం ఉంది పెద్దనాన్నా. దొడ్డమ్మ చాలా ప్రాక్టికల్ అమెరికా వాళ్లను ఫాలో అవుతోంది" అన్నాడు.

కమలాకర్ కి అతని మాటలు రుచించలేదు.ఇప్పటికే వాళ్ళను అనుకరించడం ఎక్కువయిపోయిందని తను ఏడుస్తుంటే వీడిలా అంటున్నాడేమిటీ?అన్న ప్రశ్న.

వాళ్ళ దేశకాలమాన పరిస్థితులను బట్టి వాళ్ళు ప్రవర్తిస్తారు. 'బి రోమన్ ఇన్ రోమ్'అన్నట్లుగా ఆ దేశం లో ఉన్నప్పుడు అక్కడి వాతావరణానికి అనుగుణంగా ప్రవర్తించవచ్చు. కానీ ఇక్కడ ఆ పోకడలు పోవడం అవసరమా?అని అతని భావన.

ఐనా నేటి కాలం పిల్లలతో తామెక్కడ నెగ్గగలరు?మెడకేస్తే కాలికీ కాలికేస్తే మెడకూ తగిల్చినట్లుగా లాజిక్ లతో మాట్లాడి తాము చెప్పినదే నిజమని నమ్మిస్తారు.

ఇప్పటి జనరేషన్ మీద కమలాకర్ కి ఉన్న భావాలు ఆ బ్రహ్మదేవుడు కూడా మార్చలేడు.

మాధురి పోరగాపోరగా ఆమె మాట కాదనలేక ఆమె చెప్పినట్లు చేసాడు. వాళ్ళ నిర్ణయం విన్న హాస్పిటల్ సిబ్బంది కూడా ఆశ్చర్యపోయారు.

మాధురి చేసిన పనికి అప్పుడు కాదన్నా ఆమె నిర్ణయం తప్పుకాదని మాధురి మరణించిన కొన్ని గంటలకే అతనికి తెలిసింది.

ఇంతకీ మాధురి నిర్ణయం ఆమె పార్ధివశరీరం భద్రపరచే పెట్టి ముందుగా బుక్ చెయ్యమని చెప్పడమే. అంత తొందరగా ఆమె నిష్క్రమిస్తుందని కమలాకర్ అనుకోలేదు. ఒకవేళ నిష్క్రమించినా ఆ చల్ల పెట్టెకు అంత డిమాండ్ ఉందన్న విషయం అతని ఊహకు అందని విషయం.

ఆమె ప్రాణం పోయిందని డాక్టర్ చెప్పగానే పిల్లలకు ఫోన్ చేసాడు. ఇద్దరూ ఏకకంఠంతో

"మేం వచ్చేదాకా అమ్మ శరీరం ఉంచండి.అమ్మ ఆఖరి చూపు మాకు దక్కాలి"అన్నారు.

అక్కడ చూపెక్కడుంది ప్రాణం లేని శరీరం తప్ప. చీము,నెత్తురు,చలనం ఉన్నప్పుడు చూసిన దానికీ అవన్నీనిర్జీవం అయ్యాక చూసేదానికీ తేడా లేదూ?

ఐనా జరుగుతున్న తతంగానికీ జరగబోయే తతంగానికీ నిమిత్తమాత్రుడిగా మిగలడం తప్ప చేసేదేమీ లేదు.

మాధురి శరీరం ఐస్ బాక్స్ లో పెట్టాక తలగడా కింద ఆమె మంగళసూత్రాలు తీద్దామని చెయ్యి పెడితే ఒక కాగితం చేతికి తగిలింది. రాత్రి పడుకునే ముందు మంగళసూత్రాలు తలకింద పెట్టుకోవడం పొద్దున్న లేచాక మెడలో వేసుకోవడం చాలామంది ఆడవాళ్ళు చేసినట్లుగా మాధురి చేస్తుంది. "హాస్పిటల్లో ఉన్నప్పుడు మంగళసూత్రాలు ఎలాగా వేసుకోవు కదా! ఇంట్లో పెడతాన"ని ఎన్నిసార్లు చెప్పినా మెడలో లేకపోయినా తల కింద ఉంటే తన మెడలో ఉన్నట్లుగా భావన అని వాదించేది.

కొన్ని విషయాలకు లాజిక్ ఉండదు. అలాంటప్పుడు ఊరుకోవడం ఉత్తమం. ఆమె లాజిక్ అతనికి నచ్చకపోయినా ఆమె మీదున్న ప్రేమ ఆమె మాటను కాదనలేని పరిస్థితిలోకి అతన్ని నెట్టింది.

మంగళ సూత్రాలు జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఉత్తరం తీసి చదివాక అతని కంట ఆగని కన్నీరు. ఆడవాళ్లను,వాళ్ళ ఆలోచనలను ఎప్పుడూ తక్కువ అంచనా వేస్తామో కదా! చాలా విషయాల్లో వాళ్ల ముందు చూపు సంసార రధానికి చాలా విషయాల్లో ఉపయోగపడుతుంది అనుకున్నాడు కమలాకర్.

పిల్లలు వచ్చేసరికి మూడు రోజులనుకున్నది నాలుగు రోజులు పట్టింది. పిల్లలు వచ్చేదాకా ఇంటికి తెస్తే చుట్టుపక్కల వాళ్ళు వద్దంటారని హాస్పిటల్లో మార్చురీలో ఉంచారు. పిల్లలు వచ్చారు తల్లిని ఐస్ బాక్స్ మీదే కౌగలించుకున్నారు.

వాళ్ళు కాస్త ఊపిరి పీల్చుకున్నాక మాధురి ఉత్తరం చేతిలో పెట్టాడు.

ఇద్దరూ ఏక కంఠంతో "ఇదేమిటి నాన్నా?" అన్నారు.

"మీ అమ్మ రాసింది చదువుకోండి"అన్నాడు కమలాకర్.

"పాపా బాబూ.చిన్నప్పుడు ఇలాగే పిలిచేదాన్ని కదా! కొంచెం పెద్దయ్యాక మీరు గొడవ పెడితే పేర్లు పెట్టి పిలిచేదాన్ని.మీరు వచ్చేసరికి నేను ఉండనని నాకు తెలుసు.మీ ఎవ్వరి మీదా ఆధారపడకుండా వెళ్ళాలనుకున్నాను.కానీ అది నా చేతిలో లేదు. అలాగే నా శరీరం ఐస్ బాక్స్ లో పెట్టడం కూడా నాకిష్టం లేదు.దానికి కారణాలు తరువాత చెప్తాను. మోహన్ ఒకసారి చెప్పాడు అమెరికా లో ఎవరి జీవితం వారిదని.పిల్లలు వాళ్ళ జీవితం వాళ్ళు జీవిస్తారని,తల్లితండ్రుల మీద ఆధారపడరని.అలాగే వాళ్ళ తల్లితండ్రులు కూడా అని.మోహన్ ఇంకోటి కూడా చెప్పాడు అమెరికా లో వాళ్లను పూడ్చిపెట్టే కాఫిన్ దగ్గరినించీ అంత్యక్రియలదాకా అన్ని చాలామంది ముందే అమర్చుకుంటారని.

అలా కాకపోయినా ఇక్కడ కూడా అలాగే జరగాల్సిన కొన్ని పనులున్నాయి.ఇప్పుడు అందరివీ చద్ది బతుకులైపోయాయి.ఆహార పదార్థాలు పాడవకుండా దాచిపెట్టుకుందుకు రిఫ్రిజిరేటర్ కనిపెట్టాడు మానవుడు.కొద్ది రోజులు పాలూ పళ్ళూ కోసం అన్నారు.పరవాలేదనుకున్నాము. ఆ తరువాత అమెరికాలో మీకందరికీ టైమ్ ఉండదని వారానికి సరిపడ వంట ఒక్కసారే చేసుకుంటారని అందులో దాచుకుంటారని కొద్దికొద్దిగా వెచ్చపెట్టుకు తింటారని విన్నాను.ఆ తరువాత మీ ఇళ్ళల్లో చూసాను. ఇప్పుడా జాడ్యం ఇక్కడ కూడా పట్టుకుంది.అందరివీ చద్ది బతుకులై పోయాయి. వేడిగా రుచిగా వండుకోవడాలు తగ్గిపోయాయి.

సైన్స్ అభివృద్ధి మానవ వికాసానికి ప్రగతికీ దోహదపడేదిగా ఉండాలి కానీ అధోగతికి తీసుకెళ్ళేదిగా ఉండకూడదు.పెరుగు ఫ్రిజ్ లో పెడితే దానిలో ఉండే గుడ్ బాక్టీరియా చచ్చిపోతుందని అందరికీ తెలుసు. అలాగే ఆహార పదార్థాలు ఎన్నిసార్లు వేడి చేస్తే అన్ని పోషకవిలువలు చచ్చిపోతాయనీ తెలుసు.

తెలిసి కూడా అందరూ అలవాటుకు బానిసలై పోయారు. ఇదివరకు రోజుల్లో రాత్రి గడిస్తే ఆ భోజన పదార్థాలు పాచివి అని విసర్జించేవారు. సైన్స్ ప్రకారం దాంట్లో బాక్టీరియా డెవెలప్ అవుతుంది. అలాంటి భోజనాలు తిని మనం రోగాల్ని ఆహ్వానిస్తున్నాము. ఇది రిఫ్రిజిరేటర్ గా పిలవబడే చద్ది పెట్టి సంగతి. అలాగే కూరల్ని కోల్డ్ స్టోరేజ్ చేస్తున్నారు.అలా చెయ్యబట్టి దానిలో కూడా పోషక విలువలు తగ్గుతున్నాయి.

ఈ ఉపోద్ఘాతం ఎందుకమ్మా అనుకుంటున్నారు కదూ! ఇప్పుడు అసలు విషయం. ఇవ్వాళ రేపూ పిల్లలందరూ దేశాంతర ఖండాలు పెట్టుకుని వెళ్ళిపోయాక తల్లితండ్రుల మృతశరీరాలకు కూడా ఈ చద్ది పెట్టెల తయారీ అవసరమయ్యింది. మీరొచ్చేదాకా ఈ శరీరం పాడవకుండా కాపాడాలి కదా!

శాస్త్రం ప్రకారం జీవాత్మ పరమాత్మ లో కలిసిపోయాక సూర్యాస్థమానం లోపల శరీరాన్ని దహనం చెయ్యాలి. మర్నాటికి శరీరం కూడా పాచిపడిపోతుంది.పాచి అన్నం ఎలా పనికిరాదో ఇదీ అంతే.

మానవ శరీరంపంచభూత తత్వాలతో నిండి ఉంటుంది. ఆత్మ శరీరాన్ని వీడిపోయాక జీవి శరీరంలోని పృధ్వీతత్వం పృధ్విలోనూ,జల తత్వం జలం లోనూ,తేజతత్వం తేజం లోనూ,వాయు తత్వం గాలిలోనూ,ఆకాశ తత్వం నింగిలోనూ సర్వ వ్యాపియైన మనసు చంద్రునిలోనూ విలీనమై పోతాయి.

ఇది దేవుడు నిర్దేశించిన పద్ధతి. కానీ మానవ మేధస్సు పెరిగి దైవాన్ని చాలెంజ్ చేస్తున్నట్లుగా అన్ని పనులూ చెయ్యడం తో చివరకు దైవానికే అనుమానం వస్తుందేమో, నేను సృష్టించిన మనిషి నన్ను మించిపోతున్నాడేమో అని.

మన శాస్త్రాల్ని నమ్మినట్లైతే ఈ ఐస్ బాక్స్ ల అవసరం లేకుండా అంత్యక్రియలు చెయ్యడం ఉత్తమం కానీ అది మరణించిన వాళ్ళ చేతిలో లేదు.

ప్రాణం పోయిన వెంటనే మిగిలినవన్నీ యధావిధిగా జరిగితేనే శాస్త్రం లో చెప్పిన మోక్షాలు దొరుకుతాయి.ఈ నా చద్ది శరీరం లో అవసరమైన భాగాలు హాస్పిటల్ వాళ్ళకు ఇచ్చేసాను. మిగిలిన శరీరాన్నికాపాడడానికి నా ఐస్ బాక్స్ ముందుగా బుక్ చెయ్యమంటే మీ నాన్న నన్ను చూసి నవ్వారు.ఆయనకు తెలియదు ఈ మధ్య దీనికి కూడా డిమాండ్ పెరిగిందని.ఇది వరకు హాస్పిటల్ లోనే ఉండేది ఈ అవకాశం ఇప్పుడు ప్రైవేట్ గా ఇది బిజినెస్ గా మారింది.అంతా అమెరికా ప్రభావం. అందుకే అక్కడ వాళ్ళు సిమెట్రీ బుక్ చేసుకున్నప్పుడు నేను నా చద్దిపెట్టె ముందుగా బుక్ చెయ్యమన్నాను.

మానవ జీవితం అంతా ఐస్ బాక్స్ బతుకులైపోయాయి.

అమ్మ రాసిన ఈ మాటలు ఇప్పుడు మీకు పిచ్చి ప్రేలాపనలా అనిపించినా మీకు కొద్ది వయసు పైబడ్డాక ఇందులోని నిజాలు అర్థమవుతాయి.ఐస్ బాక్స్ బతుకులకు వీలైనంత దూరంగా మానవాళి ఉండాలని కోరుతూ.....

అమ్మ.

Click here to share your comments on this story